

[Kulturministeren]

der omfatter forfattere og oversættere, der skriver på dansk. Det vil altså sige, at denne afgiftslov gælder uanset statsborgerskab. Jeg kan altså svare, at efter min vurdering er de gældende danske kulturstøtteordninger, som vi kender dem nu, herunder biblioteksafgiftsloven, forenelige med EF's bestemmelser og derfor lovlige.

Pernille Frahm (SF):

Spørgsmålet er jo blevet stillet, fordi det såkaldte demokratiske underskud i EF ofte gør det vanskeligt at afgøre sandhedsværdien af de nyheder og rygter, der kommer frem. Der er jo en del berettiget uro i kulturmiljøet vedrørende de danske kulturstøtteordninger, og derfor kunne det være interessant at høre, hvordan man har sikret sig, at specielt de danske kulturstøtteordninger stadig vil være lovlige i EF. På hvilken måde adskiller det sig fra den fremgangsmåde, regeringen brugte i f.eks. ambisagen?

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

Danmark har sammen med andre lande, bl.a. Belgien, arbejdet for at få bestemmelsen indføjet i den meget vigtige § 92. Jeg betragter denne overordnede § 92 som det vigtigste, når det gælder kulturstøtteordningerne, for her er det klart formuleret som en undtagelsesparagraf, at det enkelte land kan fastholde de nationale kulturstøtteordninger. Jeg anser det for meget principielt, at det er formuleret som en del af undtagelsen, og derfor kan det overhovedet ikke sammenlignes med afgifter på andre områder.

Pernille Frahm (SF):

Det er meget godt, men der er jo en undtagelse for kulturstøtteordninger, nemlig at de ikke må finde sted i et omfang, der kan stride imod Fællesskabets øvrige interesser, og det er jo specielt den paragraf, der er interessant vedrørende de danske kulturstøtteordninger. Jeg tænker på afsnit 5, artikel 92, stk. 3, og jeg vil gerne høre, om sagen er blevet undersøgt, og i så fald hvilke eksperter Kulturministeriet har haft i sving?

Qvist Jørgensen (S):

Kan kulturministeren bekræfte, at følgende citat fra Danmarks Biblioteksforenings ny-

hedsblad Kort Sagt, 5. årgang, nr. 57 af 18. februar 1992, er korrekt:

»Udlån er et kulturpolitisk spørgsmål. Udlån hæmmer ikke skabelsen af det indre marked, og der er ingen berettigelse for at give ophavsmænd en så udstrakt ret som eneretten på udlån.«

Kan ministeren bekræfte, at det også er ministerens opfattelse?

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

Til fru Pernille Frahms spørgsmål om formuleringen i Maastrichttraktaten kan jeg sige, at der har deltaget eksperter fra Kulturministeriet og Udenrigsministeriet i forbindelse med traktatudformningen.

Til hr. Qvist Jørgensens spørgsmål kan jeg bekræfte, at det er den danske opfattelse. Fra dansk side anser vi det for overflødig at harmonisere udlånsrettighederne på EF-plan. Vi mener, at forskelle i medlemsstaternes lovgivning ikke kan antages at påvirke den frie bevægelighed for varer eller andre elementer. Vi mener, at biblioteksudlån er et klart kulturelt formål.

Pernille Frahm (SF):

Men man mangler jo en udtalelse fra de kompetente organer i EF. Vi er godt klar over, hvordan den danske kulturminister stiller sig, men vi mangler en ekspertdegørelse, som gør, at det danske kulturliv kan føle sig trygt ved de ordninger, vi nu har.

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

Det er den danske opfattelse, at så langt vi er kommet nu, er området fuldt belyst.

Qvist Jørgensen (S):

Er der foretaget en beregning, der kan vise, hvor galt det vil gå, hvis det, vi har valgt at tro på, og som er undersøgt vedrørende ophavsretten, ikke holder stik? Hvor stor en merudgift vil det medføre for det danske samfund med den bogbestand og den fordeling af bogbestanden, vi har i øjeblikket?

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

Jeg kan sige til hr. Qvist Jørgensen, at under den forhandling, der har været om ophavsretten – som vi altså ikke mener at biblioteksaf-